

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžp/15/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200300
Dátum vydania rozhodnutia:	03.06.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5012200300.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Jany Zemkovej PhD a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcu: 1/ Ing. A. P., bytom X., XXX XX A., 2/ B. P., bytom X., XXX XX A., zastúpení advokátom: Mgr. Adriana Sojková, Námestie Matice slovenskej 1713, Dubnica nad Váhom, proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, Janka Kráľa 4, 010 01 Žilina, za účasti pribratého účastníka: Y. E., bytom A., XXX XX T., v konaní o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. 2012/00518/Cho zo dňa 08.03.2012, o odvolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21/34/2012-45 zo dňa 09.01.2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21/34/2012-45 zo dňa 09.01.2013 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a.
Žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov konania n e p r i z á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 250j ods. 2 písm. c) O.s.p. zrušil a vrátil na ďalšie konanie Okresnému úradu Žilina rozhodnutie jeho právneho predchodcu Krajského stavebného úradu v Bratislave č. 2012/00518/Cho zo dňa 08.03.2012, ktorým zamietol odvolanie žalobcov a potvrdil rozhodnutie stavebného úradu Obec Bziny č. 150/2011/548-TS1/A10 zo dňa 10.11.2011 o dodatočnom povolení stavby „Prístrešok“ na pozemku parc. KN-C č. 51/1 v katastrálnom území W., ktoré bolo vydané žalobcom 1/ a 2/ ako stavebníkom. Krajský súd zistil, že skutkový stav je nedostačujúci na posúdenie veci. V odôvodnení uviedol, že dôkazné bremeno preukázať, že ďalšia existencia nepovolenej stavby alebo stavby uskutočňovanej v rozpore so stavebným povolením nie je v rozpore s verejnými záujmami, spočíva na vlastníkovi stavby (stavebníkovi), keďže sa dopustil porušenia zákona. Vlastník stavby na základe výzvy stavebného úradu si sám a na vlastné náklady musí zaobstaráť všetky potrebné doklady. Tým, že prvostupňový správny orgán v danom prípade preniesol dôkazné bremeno preukázania súladu existujúcej stavby s verejnými záujmami na seba, porušil tak nielen procesný postup predpísaný Stavebným zákonom, ale zároveň upustil od požadovania preukázania uvedeného súladu existencie stavby s verejným záujmom, čím porušil zákon.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včas odvolanie. Namietal, že stavebný úrad prvého stupňa a zhodne s ním aj odvolací orgán dospel k záveru, že k takej jednoduchšej stavbe, ako je predmetný prístrešok nie je potrebné vyjadrenie žiadneho z dotknutých orgánov štátnej správy. Stavebný úrad postupoval v súlade s § 63 stavebného zákona. Porovnaním s rozsahom záujmov chránených osobitnými predpismi v § 126 stavebného zákona ako jediné prichádzali do úvahy osobitné predpisy o požiarnej ochrane a o ochrane ovzdušia. V stavbe je zabudované krbové teleso. Nie je však určené na vykurovanie, lebo prístrešok je otvorený a z toho dôvodu zjavne určený len na letné používanie. Krb je určený najmä na tepelnú úpravu pokrmov grilovaním. Pri tepelnej úprave pokrmov sa však používajú „čisté“ palivá, najmä drvené uhlie. Takéto používanie krbu nemôže spôsobovať osobitné požiarne nebezpečenstvo, aby spotrebič a stavbu musel osobitne posudzovať orgán požiarnej ochrany. Okrem toho, Ministerstvo vnútra SR, sekcia verejnej správy, úrad požiarnej ochrany vydal 04.02.1999 usmernenie č. SVS-212-98/1709/4, adresované Ministerstvu životného prostredia SR. Usmernenie sa týkalo posudzovania dokumentácie jednoduchých a drobných stavieb orgánmi štátneho požiarneho dozoru. Z usmernenia vyplýva, že orgány štátneho požiarneho dozoru jednoduché a drobné stavby neposudzujú. Krbové teleso, aj keď je určené len na spaľovanie ekologicky čistého paliva, bolo by možné považovať za malý zdroj znečisťovania ovzdušia. Starosta obce je súčasne príslušným orgánom ochrany ovzdušia. Keďže obec stavbu povolila, má sa za to, že súhlasila aj s malým zdrojom znečisťovania ovzdušia. Žalovaný ma za to, že stavebný úrad prvého stupňa neporušil zákon, keď sám posúdil jednoduchú stavbu prístreška podľa ustanovení § 88a ods. 7 v spojení s § 63 stavebného zákona.

Žalobcovia 1/ a 2/ vo vyjadrení zo dňa 23.04.2013 k odvolaniu žalovaného uviedli, že sa stotožňujú s rozhodnutím súdu prvého stupňa, i keď nimi podaná žaloba bola podaná z úplne iných dôvodov, ako z tých, pre ktoré súd prvého stupňa pristúpil k zrušeniu napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. Keďže právny poriadok neumožňuje podanie odvolania iba voči odôvodneniu rozhodnutia, nemali právny prostriedok na to, aby sa dožadovali právneho zdôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa aj s prihliadnutím na dôvody, ktoré oni samy uviedli v podanej žalobe. Dovoľujú si požiadať odvolací súd, aby sa rámcovo vysporiadal i s podstatou argumentácie žalobcov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a podľa § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. v spojení s § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok zmenil tak, že podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol, pretože rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby sú v súlade so zákonom.

Preskúmaním veci najvyšší súd zistil, že žalobcovia 1/ a 2/ ako stavebníci, ktorým bolo vydané napadnuté dodatočné stavebné povolenie na stavbu prístrešku k západnej stene existujúceho rodinného domu súp. č. XX W. nesúhlasili s podmienkami, ktoré stavebný úrad určil pre dokončenie stavby, a to v bode 1/, podľa ktorého stavebník upraví zrealizovanú stavbu nasledovne:

Rozoberie drevenú časť plnej severnej steny prístrešku a posunie ju na úroveň spojnice medzi severnými stenami existujúceho rodinného domu č. XX a hospodárskeho objektu na pozemku parc. KN-C č. 51/5 (vytvorená GP č. 40971805-31/2011). Súčasne posunie na uvedenú úroveň aj konštrukciu dreveného oplatenia medzi prístreškom a hospodárskou budovou. Existujúce murované sokle prístrešku a oplatenia je možné ponechať, ich povrch zo strany pozemku KN-C č. 51/7 je potrebné upraviť omietkou a maľbou.

Krbové teleso v prístrešku sa posunie tak, aby nepresahovalo za novovybudovanú obvodovú stenu prístrešku. Komínové teleso krbu musí vyhovovať požiadavkám príslušných technických noriem.

Senát ako zásadnú procesnú otázku zistil skutočnosť, či existuje u žalobcov 1/ a 2/ ukrátenie na právach ako procesná podmienka žaloby, keďže dodatočné stavebné povolenie im bolo vydané. Dodatočné

stavebné povolenie je určitým benefíciom v prospech stavebníka, ktorý pred začatím stavby nepožiadala o vydanie stavebného povolenia. Záväzné podmienky uskutočnenia stavby tu nie sú určované na základe návrhu stavebníka, ale ide o autoritatívne stanovenie podmienok, ktoré stavebný úrad vyžaduje, aby existujúca stavba sa dostala do súladu so zákonom tak, aby ju dodatočne mohol povoliť. Uvedenú otázku súd hodnotil tak, že nepochybil krajský súd, ak v pochybnostiach vec meritórne preskúmal. Podľa § 88a ods. 4 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Pri požiadavke, aby plná severná stena prístrešku bola posunutá na úroveň spojnice medzi severnými stenami existujúceho rodinného domu č. 80 a hospodárskeho objektu súd nezistil vybočenie z medzí úvahy stavebného úradu (§ 245 ods. 2 O.s.p.). Ide o odbornú otázku a záver, že prístrešok má byť umiestnený v jednej stavebnej čiare s rodinným domom, ku ktorému tvorí príslušenstvo, je podľa pripojenej fotodokumentácie logický. V závislosti na posunutí obvodovej steny sa následne má posunúť krb.

Pokiaľ ide o súlad dodatočne povolenej stavby s verejnými záujmami, ten žalobcovia v žalobe nespochybňovali. Pri tomto druhu stavby je nevyhnutné akceptovať stanovisko žalovaného, že ako jediní by prichádzali do úvahy osobitné predpisy o požiarnej ochrane a o ochrane ovzdušia. Dotknuté orgány štátnej správy posudzujú i intenzitu chráneného verejného záujmu v súvislosti so stavbou. S poukazom žalovaného na normatívnu inštrukciu - usmernenie č. SVS-212-98/1709/4 zo dňa 04.02.1999, podľa ktorej nie je potrebné predkladať na posúdenie štátneho požiarneho dozoru dokumentáciu jednoduchých a drobných stavieb tohto typu. Podľa názoru súd je dostatočné, ak stavebný úrad určil v rámci záväzných podmienok, že komínové teleso musí zodpovedať požiadavkám príslušných technických noriem. Pri uvedení do prevádzky je preto potrebné vychádzať z ustanovení vyhl. č. 401/2007 Z.z. o technických podmienkach a požiadavkách na protipožiarnu bezpečnosť pri inštalácii a prevádzkovaní palivového spotrebiča, elektrotepelného spotrebiča a zariadenia ústredného vykurovania a pri výstavbe a používaní komína a dymovodu a o lehotách ich čistenia a vykonávania kontrol.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 2 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobcom 1/ a 2/ ako neúspešným účastníkom nevznikol nárok na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.